

Ավետիք Իսահակյան

Նայում են ցլուն աստղերը անշեջ

Նայում են ցլուն աստղերը անշեջ
Լուռ անապատին քնքուշ հայացքով.
Եվ ծավալվում է մրռայլ հոգուս մեջ
Լուռ անապատը խո՛ր գաղտնիքներով:

Եվ նրա անհուն, հավերժ դողանջուն
Վեհ լրություն մեջ մըտորում են ես,
Հոգիս այրում են և թևավորում
Այն վառ աստղերը պատգամների պես...

1895

Անի